

ת"פ 8548/06/14 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד מ מ

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 8548-06-14 פרקליטות מחוז צפון-
פלילי נ' מ(אסיר)
15 ינואר 2015

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא

בעניין:

המאשימה

פרקליטות מחוז צפון- פלילי

נגד

הנאשם

מ מ (אסיר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: מתמחה - מור קרמוסטא מטעם הנאשם: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד היתם דראושה

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה **של פציעה בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 334 בצירוף סעיף 335 (א) (1) ו- (ב) (1) לחוק העונשין, תשל"ז- 1977.

2. עובדות המקרה פורטו בהרחבה בכתב האישום. בקליפת האגוז יאמר, כי ביום 28.5.14 תקף הנאשם ופצע את אשתו ע מ (להלן: "**המתלוננת**") באמצעות מקל הליכה ודקר אותה שתי דקירות באמצעות פגיון, אחת בבטן התחתונה והשנייה בירך רגלה הימנית. כתוצאה מהדקירות, אושפזה המתלוננת בבית החולים, עברה טיפולים רפואיים ונותרה המטומה בגופה.

טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

3. המאשימה עתרה להטלת עונש מאסר בפועל של 24 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

המאשימה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם וטענה כי הנאשם פגע בשלום ובביטחון של המתלוננת, אך ציינה כי לא נעלם מעיניה העובדה כי המתלוננת דחפה והפילה את הנאשם על הספה.

4. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם את האירוע והעבירה שבוצעה נע בין 18 ל-42 חודשי מאסר. המאשימה עתרה עוד, לכבד את הסדר הטיעון וביקשה להטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל.
5. הסנגור ביקש להתחשב בהודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ובכך שחסך זמן שיפוטי יקר.
6. הסנגור ביקש להתחשב במצבו הרפואי של הנאשם, עבר פלילי שאינו מכביד והמצב הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם.
7. במהלך הטיעונים לעונש, העידה אשתו של הנאשם. יובהר, כי אישה זו אינה המתלוננת בתיק זה, אלא אשתו השנייה. בפני בית המשפט הדגישה אשתו השנייה של הנאשם, כי אין מדובר באדם אלים וביקשה לאפשר לו לחזור לבית המשפחה.
8. הנאשם הביע חרטה וצער על מעשיו וביקש לאפשר לו לחזור למשפחתו.

דין:

9. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה חמורה של פגיעה בנסיבות מחמירות, בכך שתקף את המתלוננת, דקר אותה שתי דקירות בפגיון וגרם לה לפגיעה חמורה. כתוצאה מהדקירה, אושפזה המתלוננת וקיבלה טיפול רפואי. במקרה דנן מדובר על פגיעה שארעה אגב ויכוח בין בני הזוג.
10. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן, הנאשם פגע בבת זוגו ובכך פגם בערכים של שמירה על כבודו של אדם, שלמות גופו, תחושת הביטחון שלו ושל התא המשפחתי וביכולתם לנהל חיים שלווים ומוגנים.
- בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרת עבירות אלימות בתוך המשפחה. בע"פ 669/12 עמיאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 19.04.12), בית המשפט העליון עמד על חומרת העבירות של אלימות במשפחה וקבע:

"קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדיין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכוש וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה".

11. הנאשם דקר את המתלוננת בסכין, דבר אשר מוסיף חומרה למעשיו. השימוש בסכין, הפך בשנים האחרונות לנפוץ יותר. בית המשפט העליון קבע פעם אחר פעם, כי יש להחמיר ברף הענישה על מנת למגר תופעה זו, ראה בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן** (פורסם בנבו, מיום 2.11.09), נקבע:

"...קיים אינטרס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים תוך שימוש בנשק קר. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה...בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

12. בחינת מדיניות הענישה, במקרים דומים בהם נאשמים תקפו את בני משפחותיהם, מעלה כי מדובר במדיניות ענישה מחמירה, כפי שיפורט להלן:

א. רע"פ 1826/11 **סולומון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.3.11), הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש (כנגד בת זוג) ואיומים- נדון לתשעה חודשי מאסר בפועל ותשעה חודשי מאסר על תנאי.

ב. רע"פ 5986/09 **אבו האדיר נ' מדינת ישראל** - נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל שנגזר על הנאשם בעקבות הרשעתו בעבירות תקיפת בת-זוג ואיומים.

ג. רע"פ 7513/12 **בלאל מרעי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 22.10.12); הנאשם הורשע בכך שהכה את בת זוגו ולפת את צווארה. כתוצאה מהמכות נגרמו למתלוננת חבלות. בית המשפט גזר עליו עונש של 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. המדינה ערערה על קולת העונש. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והעמיד את העונש על 10 חודשי מאסר.

ד. רע"פ 1923/11 **גזאל חטיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 10.3.11), נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, שהוטלו בגין אלימות ואיומים כלפי בת זוג.

ה. עפ"ג 24057-08-13 **ה' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 21.11.13), דחה בית המשפט המחוזי בחיפה את ערעורו הנאשם שהורשע בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש עמוד 3

חודשי מאסר בפועל.

ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש, ונדון ל-18

ו. ע"פ 6873/13 פלוני נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 25.2.14). הנאשם הורשע בעבירות אלימות כלפי בת זוגו. נדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. בית המשפט העליון קבע:

"קשת הענישה בעבירות אלימות בתוך המשפחה מגוונת והיא תלויה מטבע הדברים בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבותיו של הנאשם, לרבות שאלת הרצידיביזם. אין באסמכתאות שאליהן הפנה המערער כדי לשקף את מדיניות הענישה לאשורה. אכן, קיימים גם עונשים קלים יותר מהעונשים שהושתו במקרים שאליהם הפנתה המשיבה בטיעוניה, אך קיימים גם עונשים חמורים יותר מאלו שהצביע עליהם המערער [ראו למשל: ע"פ 322/12 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (18.4.2012)]."

ז. ע"פ (מחוזי נצרת) 1315/07 חגאזי ראמז נגד מדינת ישראל (פורסם במאגר נבו), בית המשפט דן בערעור שהוגש על חומרת העונש של 12 חודשי מאסר בפועל, על נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג בנסיבות מחמירות לפי סעיף 379 + 382(ב)(1) לחוק העונשין. הנאשם תקף את אשתו בשלוש הזדמנויות שונות. בית המשפט דחה את הערעור וקבע כדלקמן:

"35. איננו סבורים, כי עונש של 12 חודשי מאסר בפועל בנוסף לעונשים הנוספים שנגזרו על המערער, הינו עונש חמור המצדיק התערבותה של ערכאת הערעור. 36. לא אחת חזר וקבע בית המשפט העליון, כי יש להכביד את רף הענישה בעבירות של אלימות במשפחה שכן לבד משיקולי השיקום או שיקוליו האישיים של העבריין, יש לקחת בחשבון גם את הנזק שנגרם למתלוננת, האישה המוכה. (ראה: ע"פ 1293/08, אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל - אשר שם במקרה חמור פחות של עבירת איומים על בת זוג, השית בית המשפט עונש של 12 חודשי מאסר בפועל). 37. התופעה בה מרשים לעצמם גברים להכות את נשותיהם, על לא עוול בכפן, הינה תופעה חמורה אשר על החברה למגר מתוכה ועל בתי המשפט לשלוח מסר מרתיע לציבור כולו לפיו יקבע, כי על מעשים כגון אלה יש להעניש בחומרה לבל יהיו גופן ונשמתן של נשים הפקר."

ח. ע"פ 2358/14 מדינת ישראל נגד פלוני (פורסם בנבו, 21.5.14) - נאשם נדון ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם הינו ממאסר בפועל של שישה חודשים ועד 36 חודשי מאסר בפועל.

14. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם כבן 46 שנה, סובל מבעיות

רפואיות מאז שעבר אירוע מוחי. בפני שירות המבחן, הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, אך תיאר את עצמו כקורבן עלילה מצד המתלוננת. שירות המבחן לא נפגש עם המתלוננת אך דיבר עמה בטלפון. בשיחה המתלוננת תיארה קשר מורכב עם הנאשם, אשר במסגרתו הנאשם נהג ב אלימות והזנחה. המתלוננת הביעה בפני שירות המבחן חשש מהישנות מקרי אלימות כלפיה. שירות המבחן העריך את הסיכוי לשיקום לעומת הסיכון להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד ומצא כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד. שירות המבחן התרשם כי רצון הנאשם להיעזר בגורמי טיפול, מושפע בעיקר מתוך מוטיבציה חיצונית ולא מתוך הכרה ומוכנות לעבור תהליך טיפולי משמעותי ועל כן נמנע מממת המלצה טיפולית.

15. בגזירת העונש, יש להתחשב **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק העונשין), יש ליתן את הדעת לנזק שנגרם מביצוע העבירה ולסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.

א. **הנזק שנגרם והנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; הנאשם הפעיל אלימות כלפי אשתו ודקר אותה וגרם לה לנזקים בגוף ותוצאות המקרה עלולות היו להיות יותר טרגיות. המתלוננת מסרה לשירות המבחן שהיא שרויה בפחד מפני הישנות מקרי אלימות נוספים.

ב. **מידת האשם בביצוע העבירה**- הנאשם פעל בגפו, ב אלימות כלפי המתלוננת.

ג. **הנאשם לא נתן כל הסבר למעשיו ומכאן שאין בפניי נסיבות שיסבירו את מעשיו של הנאשם.**

16. בגזירת העונש, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). במסגרת זו מן הראוי להתחשב בנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם**- הנאשם הינו כבן 46 שנה, סובל ממחלות ובעיות רפואיות. עונש מאסר בפועל, יפגע בנאשם ובבני משפחתו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**- הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות למעשיו ברם הוא הטיל את האחריות על המתלוננת כפי שצוין לעיל.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**- עיון בגיליון הרשעות הקודמות עולה, כי הנאשם יליד שנת 1969. לחובתו הרשעה קודמת בגין ביצוע עבודות בנייה ללא היתר. לנאשם הרשעות קודמות נוספות שהתיישנו.

17. **לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשם, ובהתחשב בנסיבות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. אני מטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 34 חודשים, מהם 24 חודשים בפועל והיתרה על תנאי, למשך 3 שנים החל מהיום, והתנאי שלא יעבור ויורשע על כל עבירת אלימות כנגד בן משפחה. אני מורה כי מאסרו של הנאשם ימנה מיום מעצרו 28.5.2014.

ב. אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪5,000, או 50 ימי מאסר תמורתו, אשר יישא הנאשם בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הקנס ישולם ב-5 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון בתוך 30 יום מהיום. אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

במידה ובתיק יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד פיצויים שנפסקו, אם נפסקו, לאחר מכן יקוזז

כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד.

מוצג סכין - להשמדה.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ד טבת תשע"ה, 15/01/2015 במעמד הנוכחים.

דורון פורת, שופט סגן נשיא